

שְׁעוֹת.

פִּי מְהוֹר עוֹדֶה, אָחִי,
וְטַל הַבֶּקֶר עוֹד לֹא נִמְחָה
מֵעַל רִגְשֵׁי נְעוּרַיִךְ הַעֲנָנִים,
וְעֵינְךָ—עֵין פְּקוּחָה וְצוּפִיה
זֹהֶרָה לֹא הוּעַם,
וְאַזְנוֹךָ קוֹלֶמֶת וְלִבֶּךָ עַר וּמְפַרֵּר,
וְחִי וְהוֹלֵם...
אִז יֵשׁ עִם שְׁעַת דְּמִדּוּמִים, בֵּין אֹר וְצֶל
וְאַתָּה, שָׂכֹב, הַזֶּה בְּזוּרְעוֹת אֱהוּבֶתְךָ
וְרוּחַ נְשִׁיקוֹתֶיהָ לֹא תִבֹּשׂ אֶל פְּנֵיהָ,
כִּי תִשָּׂא בַּפֶּה אֶל עַב קָצָה וְלִבְנָה,
נִבְטָה לָךְ מִשְׁחַק־עֶרֶב בְּעַד חִלּוּנְךָ—
רוּחַ, נְשִׁיבַת רוּחַ רַבָּה, תִּבְאֵ מִן הַמְּרֻחָק,
בְּעַד הָאֲשָׁנִים הַתְּחִלָּה וְתִלְחֹשׂ עַל אֲזִנְיָךְ:
הֵן קִצְתִּי, אָחִי, בְּכָר בְּחַיִּי שֶׁבַע־חֹלִי,
לֵלֵא מֵאוֹיְעֵז וְלֵלֵא כִסְף־סַעַר,
וּנְפִשְׁךָ הֵן יִדְעֵתִי גַם יִדְעֵתִי עוֹרְגָה כְּמִתָּה, כּוֹסֶפֶה
אֵלַי דְּבָר,
אֵלַי דְּבָר נְדוּל, יִפֶּה, עוֹ וְנִשְׁנֵב בְּהַדְרוֹ,
אַחֲרֵי כֵּאֵה
שָׁמָּה, שָׁמָּה אֵל הַזֶּה נְלִיִּים וּמְעָרָה.
וְחִי אֲנִי וְחִי אֲשֶׁר־נְעוּרִים! לְקוֹל הַרוּחַ שֶׁמַּע וְלִדְבָרָיו הַסִּבֵּת, אָחִי,
וְלִיךָ...
שִׁירִים

כִּי מִי יוֹדֵעַ, כִּתִּי תְהִי עוֹד שְׁעָה יָפָה, שְׁעַת עֲלִיָּה,
שְׁעַת חֵלוֹם וּרְגִישִׁים לְנִשְׁמָתְךָ,
וְאַתָּה קָשׁוּר אֶל זְרוּעוֹת אֱהוּבָתְךָ,
וְדוּחַ בְּךָ דִּי-אֹזֶן לְנִחָק כָּל עֲבוֹתוֹת,
לְחַתְּלָץ, וְלִהְתַּחַמֵּק
וּלְלַכֵּת...

וְאֵל תִּפְּן לְאַחֲרֶיךָ, וְאֵל תִּהְרַהֵר בָּהּ, אִם תִּבְכֶּה וְאִם תִּקְלָל,
כִּי בְנַפְשֶׁךָ הִדְבַּר;
אֶל הַמְּרַחֵב מְסוּר אֶת לִבְךָ וְאֶת דְּרָבְךָ שִׁים
לְקָרֵב!...

* *
* *
* *
* *

וְאֲנִי יוֹדֵעַ, אַחִי,
עוֹד שְׁעָה שְׁנִיָּה תִּבְאֵ בְחַיֶּיךָ,
וּמְטוֹלְמֵל גַּלְיָ יָמִים וְסַחוּף שְׂמִינָם
וּפְצוּעַ קָמֵב סְעֵרוֹת,
זֶר לְכָל וְנִעְזֹב לְבָרְךָ,
בְּעֵרְבוֹת שׁוֹמְמוֹת תִּלְךָ בְּדָד,
מְעֵלָה יִפְרֹשׁ שְׂחַק-אֵשׁ קוֹדֶת,
תַּחֲתֶיךָ תּוֹצֵעַ שְׂכִיבַת-חֹל אֵינְ-קִצָּה
וְאַבְקָ, אַבְקָ, אַבְקָ...
וְאַתָּה תִּבְקֹשׁ אֶת לֵךְ וּמִנֵּעַ יְדוֹ חֲמָה
בְּשְׁעָה זוֹ — שְׂמַעְנִי, אַחִי —
שׁוֹב תָּשׁוּב אֶל אֱהוּבָתְךָ...
בֵּין-עֲרָבִים תְּהִי הַשְּׁעָה הָאֲמוּרָה...
חֲזוּרָה וְעִגְמוּמָה הִיא תַעֲמֹד אִזּוּ בְּחִדְרָה
עַל יַד חֵלוֹן...
עַל פְּנֵיהֶ יַעֲבְרוּ, זִוגוֹת, זִוגוֹת, צְעִירִים-אֵשׁ וְצְעִירוֹת-פְּרָתִים,
אֵךְ לֹא תִפְּנֶה הִיא לְעֵבְרָם אֶת מִבְּטָה,
לְבָה וְעִינֶיהָ הִרְחַק, הִרְחַק אֶל אַחֲרֵי עֵיר וְשָׂדֵה, —

אליך ...

שוקט, אלים, נכנע תגש אל החלון,
תעוף מבט-תחנון ותלחץ דם את ידה;
וחי אני, היא תסלח, מבאב ורחמים תסלח...
את ראשך, ראש את נדה, על ברפיה תשים
ורועדת תלפף ביד חורת ורזה
את קווצות שערותיך הפראיות והפרועות
ותרש תבכה ולא תדע לפה:
על עלבון שנות-נעוריה או אולי עלבונה,
ומלה יפה, מלה קדושה, על שפתיה תרעד:
סלחתי...

*****